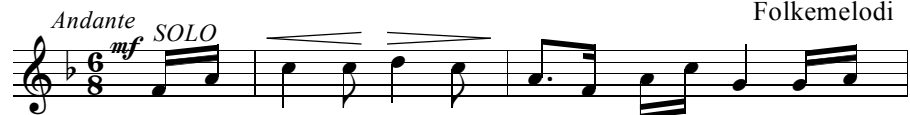


Den store hvide flok

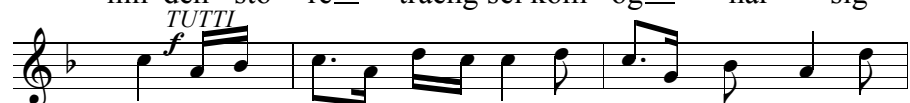
Folkemelodi



1. Den sto - re, hvi - de flok, vi se, som
2. Det er en hel - te - ska - re, som af



tu - sind bjer - ge fuld af sne, med skov om
hin den sto - re traeng - sel kom og har sig



kring, med skov om krig af pal - me - sving, af
to't, og har sig to't i lam - mets blod, i



pal - me - sving for tro - nen, hvo er de?
lam - mets blod, til him - lens hel - lig - dom.



3. Der hol - de de nu kir - ke - gang med u - op - hør - lig



ju - bel - klang i høj - e kor, i høj - e kor, hvor Gud han



bor, hvor Gud han bor blandt al - le eng - les sang.

I 1 Den store hvide flok, vi se, 2 Det er en helte-skare, som
som tusind bjerge fuld af sne, af hin den store trængsel kom
med skov omkring og har sig to't
af palmesving, i lammets blod
for tronen, hvo er de? til himlens helligdom.

3 Der holde de nu kirkegang
med u-ophørlig jubelklang
i høje kor,
hvor Gud han bor
blandt alle engles sang.

(Der Rest des Gedichtes in der Rechtschreibung des Originals:)

II

Her gik de under stor Foragt.
Men see dem nu i deres Pragt
For Thronen staaer
De Slagte-Faar,
I Himlens Praeste-Dragt.
Sant er det, i saa mangen Nød
Tit Taare-Strøm paa Kinder flød;
Men Gud har dem,
Strax de kom hiem,
Aftørret paa sit Skiød.
Nu holde de, og har til best
Hos ham en aevig Løfsals Fest;
Og Lammet selv,
Ved Livets Elv,
Er baade Vaert og Giest.

III

Til Lykke, Kiempe-Samling, ja
O tusindfold til Lykke da.
At du var her
Saa troe i saer,
Og slap saa vel herfra!
Du har foragtet Verdens Trøst;
Saa lev nu aevig vel, og høst.
Hvad du har saaet
Med Suk og Graad,
I tusind^e Engle-Lyst!
Ophøj din Røst, slaee Palme-Tact,
Og suing af Himmel-Kraft og Magt;
Priis vaere dig
Aevindeligh
Vor Gud og Lammet sagt.

Hans Adolph BRORSON (1694-1764)

Den store hvide flok

Folkemelodi

(Norwegische) Volksmelodie

I

1

Den store hvide flok,
vi se,
Som tusind bjerge fuld af sne,
Med skov omkring
Af palmesving,
For tronen, hvo er de?

Die große weiße Schar
sehen wir,
wie tausend Berge voller Schnee,
mit Wald ringsum
von Palmenwedeln
vorm Thron, wer sind sie?

2

Det er en helte-skare,
som af hin
den store trængsel kom
Og har sig to't
I lammets blod
Til himlens helligdom.

Das ist eine Heldenschar,
die hier
in großer Drangsal war,
und sich geläutert hatte
in des Lammes Blut
zu des Himmels Heiligtum.

3

Der holde de nu kirkegang
Med u-ophørlig jubelklang
I høje kor,
Hvor Gud han bor
Blandt alle engles sang.

Dort halten sie nun Kirchgang
mit unendlichem Jubelklang,
in hohem Chor,
wo Gott selber wohnt
mit aller Engel Sang.

Sepp Gregor

(Der Rest des Gedichtes in der Rechtschreibung des Originals:)

II

Her gik de under stor Foragt.	Da gingen sie unter großer Verachtung.
Men see dem nu i deres Pragt	Aber seht sie nun in ihrer Pracht
For Thronen staaer	vor dem Throne stehen
De Slagte-Faar,	die Schafe, die man zur Schlachtbank führte
	(wörtl. die Schlacht-Schafe),
I Himlens Praeste-Dragt.	in Pfarrerstracht des Himmels.
Sant er det,	Es ist wahr,
i saa mangen Nød	in so viel Not
Tit Taare-Strøm	oft Tränenstrom
paa Kinder flød;	auf die Wangen floss,
Men Gud har dem,	aber Gott hat sie,
Strax de kom hiem,	gleich als sie heimkamen,
Aftørret paa sit Skiød.	abgetrocknet in seinem Schoß.
Nu holde de,	Nun machen sie,
og har til best	und haben das Beste,
Hos ham en aevig Løfsals Fest;	bei ihm ein ewiges Laubhüttenfest.
Og Lammet selv,	Und das Lamm selbst,
Ved Livets Elv,	am Fluss des Lebens,
Er baade Vaert og Giest.	ist Wirt und Gast zugleich.

III

Til Lykke, Kiempe-Samling, ja	Glück euch, Streiter-Versammlung, ja
O tusindfold til Lykke da.	Oh nun tausendfache Glückwünsche.
At du var her	Dass du hier warst
Saa troe i saer,	so treu zumal,
Og slap saa vel herfra!	und so wohl von hier wieder entkamst!
Du har foraget Verdens Trøst;	Du hast den Trost der Welt verachtet;
Saa lev nu aevig vel, og høst,	nun lebe ewiglich wohl, und ernte,
Hvad du har saaet	was du gesät hast
Med Suk og Graad,	mit Seufzern und Weinen,
I tusind' Engle-Lyst!	in Lust von tausend Engeln!
Ophøj din Røst,	Erhebe deine Stimme,
slaae Palme-Tact,	schlage den Palmentakt,
Og siung af Himmel-Kraft	und singe von Himmelskraft
og Magt;	und Macht;
Priis vaere dig	Preis sei dir
Aevindelig	ewiglich,
Vor Gud og Lammet sagt.	unserem Gott und Lamm gesagt.

LBO/GE 041198

Hans Adolph BRORSON (1694-1764)
(aus *Svane-Sang*, 1765)